

یک پیام کوتاه، اما شفاف

ناصر ایرانیپور

در تب و تاب رقابتهای "انتخاباتی" ریاست "جمهوری" ایران، آقای کروبی طرحی را برای رفع برخی از تبعیضات بیشمار بر مردم غیرفارس ایران ارائه نموده است که واکنش شدید و منفی برخی از مقلدان و ناجیان مکتب شووینیسیم و فاشیسم "ایرانی" را برانگیخته است که از جمله در بیانیه‌ای تحت عنوان "بیانیه اعتراضی شماری از فعالان اجتماعی و فرهنگی کشور به تلاش ستاد انتخاباتی کروبی در ایجاد اختلاف میان اقوام ایرانی" برانگیخته است. این بیانیه از سویی وحشت "پان‌ایرانیستها" که معادلی برای شووینیسیمها و فاشیستهای وطنی است را برای ما عیان می‌سازد. این نگرانی از پیشروی ملیتهای ایران در احقاق حقوقشان حکایت دارد.

اما دوستان، این تفکر ارتباط بلاواسطه‌ای با مردم فارس ایران ندارد. قدری دقت کنید متوجه می‌شوید که ترک‌زبانان و کردزبانان معلوم‌الحالی هم در فهرست امضاءکنندگان آن یافت می‌شوند که در رکاب و به کام فاشیسم و شووینیسیم حاکم قلم می‌زنند. به آقایان کاوه بیات و احسان هوشمند هم در همین راستا تبریک می‌گویم که باری دیگر دلبستگی مفرط خود را به ایدئولوژی شووینیسیم به اثبات رساندند و حتی قائل به حقوقی ابتدایی در سطحی که کروبی مطرح نموده است، نیز برای مردم کرد و ترک و بلوچ و ترکمن و عرب ایران نیستند. شهادت شما در ضدیت با خواستهای مردم را می‌ستایم.

خود این بیانیه ضرورت دفاع از مطالبات کم بعد آقای کروبی را باری دیگر به اثبات می‌رساند. لذا اشتباه محض است که تصور کنیم که مابین کاندیداها فرقی نیست.

من بارها و بارها گفته‌ام جانبدار ماندن کرد و غیرکرد در ایران، یک ایران دمکراتیک، سکولار و فدرال هستم. اما به همان صراحت نیز گفته‌ام و باز می‌گویم که چنانچه - حال به هر دلیلی - تفکر این بیانیه در فردای جمهوری اسلامی محبوب این حضرات تفوق یابد، باید در راه جدایی از مجموعه‌ی ایران گام برداشت. برای هر دو گزینه باید از همین اکنون کار کرد، چه به لحاظ داخلی و چه در سطح بین‌المللی.

همه‌ی آن عزیزان ایرانی فارس‌زبانی نیز که خود را چپ و دمکرات و فدرالیست و سوسیالیست می‌دانند و از اتحاد داوطلبانه‌ی ملیتهای ایران در چهارچوب ایران دفاع می‌کنند، را فرا می‌خوانم که برای نجات وحدت ایران مبارزه‌ی خود را متوجه تفکر فاشیستی غالب که در این بیانیه نیز بازتاب یافته، بنمایند و خلقه‌های ستم‌دیده‌ای ایران را مورد خطاب قرار ندهند.

ناصر ایرانیپور

آلمان فدرال

۱۱ ژوئن ۲۰۰۹